
РОЗДІЛ І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВА ТА АРХІВОЗНАВСТВА

УДК 930.25:340.134(477)«199/201»

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ АРХІВНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Довжук І. В.

У статті розглядаються нормативно-правові аспекти регулювання архівної справи в Україні, проблеми створення бази для нормативно-правового забезпечення реорганізації архівної справи в Україні, що надасть змогу організувати повноцінне функціонування НАФ України. Підкреслено, що продуктивна діяльність системи архівних установ сприяє формуванню НАФ, збереженню і використанню архівної інформації, здійсненню управлінських, науково-дослідних та довідково-інформаційних функцій в архівній справі.

На сьогодні напрацьований певний механізм реалізації законодавчих положень, відповідно до нього розбудовано систему архівних установ, правова свідомість усе глибше входить у діяльність суб'єктів архівних відносин: творців, зберігачів та споживачів архівної інформації, її власників та користувачів.

Удосконалення нормативної бази галузі має здійснюватися передусім з таких фундаментальних напрямів як: збереженість архівних документів, формування НАФ, забезпечення вільного доступу до відкритої інформації, захист прав громадян, законних інтересів держави та юридичних осіб і, нарешті, піднесення соціального статусу архівістів та авторитету галузі.

Розв'язання правових проблем архівної справи потребує більш ґрунтовного науково-теоретичного забезпечення. Поява недержавного сектора документотворення активізує проблему майнових відносин щодо документів НАФ, зокрема, вироблення критеріїв і методики грошової оцінки архівних документів. Суттєвого наукового обґрунтування потребують і нормативні акти щодо кадрового і матеріального забезпечення діяльності архівів.

Ключові слова: архівна справа, правове врегулювання в архівній сфері, Національний архівний фонд, законотворча діяльність у галузі архівної справи.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЫЕ ПРИНЦИПЫ РЕГУЛИРОВАНИЯ АРХИВНОГО ДЕЛА В УКРАИНЕ ПЕРИОДА НЕЗАВИСИМОСТИ

Довжук И. В.

В статье рассматриваются нормативно-правовые аспекты регулирования архивного дела в Украине, проблема создания базы для нормативно-правового обеспечения реорганизации архивного дела, которая даст возможность организовать полноценное функционирование НАФ Украины. Подчеркнуто, что продуктивная деятельность системы архивных учреждений способствует формированию НАФ, сохранению и использованию архивной информации, осуществлению управленческих, научно-исследовательских и справочно-информационных функций в архивном деле.

На сегодня наработан определенный механизм реализации законодательных положений, в соответствии с ним перестроена система архивных учреждений, правовое сознание все глубже входит в деятельность субъектов архивных отношений: творцов, хранителей и потребителей архивной информации, ее владельцев и пользователей.

Совершенствование нормативной базы отрасли должно осуществляться прежде всего из таких фундаментальных направлений как: сохранность архивных документов, формирование НАФ, обеспечение свободного доступа к открытой информации, защита прав граждан, законных интересов государства и юридических лиц и, наконец, повышение социального статуса архивистов и авторитета отрасли.

Решение правовых проблем архивного дела нуждается в более обстоятельном научно-теоретическом обеспечении. Появление негосударственного сектора документообразования активизирует проблему имущественных отношений относительно документов НАФ, в частности, выработки критериев и методики денежной оценки архивных документов. В существенном научном обосновании нуждаются и нормативные акты относительно кадрового и материального обеспечения деятельности архивов.

Ключевые слова: архивное дело, правовое урегулирование в архивной сфере, Национальный архивный фонд, законотворческая деятельность в области архивного дела.

LEGISLATIVE AND REGULATORY FRAMEWORK OF THE ARCHIVAL AFFAIR ARRANGEMENT IN UKRAINE DURING THE PERIOD OF ITS INDEPENDENCE

Dovzhuk I. V.

The article deals with legal and regulatory aspects of both the archival affair arrangement in Ukraine and the problems of foundation of the basis for legislative and regulatory support of archival affair reorganization in Ukraine that'll give an ability to organize the proper functioning of the National Archival Fund. It has been emphasized that productive activity of the system of archival institutions facilitates the formation of the National Archival Fund, preservation and using the archival information, realization of administrative, research, information and reference functions within archival affair.

It has been noticed that nowadays some mechanism for the implementation of legislative provisions had been gained and due to it the system of archival institutions has been built up, the legal consciousness becomes the activity of the subjects of archival relations which are represented by creators, keepers and users of archival information, its owners and users. But the improvement of regulatory base of the field first is to be done within such fundamental directions as preservation of documents, formation of the National Archival Fund, providing the free using of open information, protection of citizens' rights, legal interests of the state and entities and at last improving the social status of archivists and the authority of the field.

Solution the legal problems of archival affair needs more fundamental scientific and theoretical providing. The appearance of private sector of formation of documents intensifies the problem of property relations due to the NAF documents, in particular making criteria and methods of money value of archival documents. The regulatory acts about personnel and material support of archival establishments' activity also need the substantial reasoning.

Paying attention on the status of archival institutions within structural subdivision of the body of local authorities, it's necessary to emphasize that they also have to intensify their participation in the regulatory work because they are nearer to the deep elements of legal relations in archival affair which need a generalization and further regulation. At the same time we should constant that the state archival system doesn't have enough qualified law service. Naturally that this situation basically hinders the realization of the main function by the State Committee of Archives – regulatory and methodical providing of archival affair and documentation conducting.

Key words: *archival affair; legal regulation in archival affair; The National Archival Fund, legislative work in the archival affair field.*

Постановка проблеми. Відновлення державної незалежності України започаткувало новий етап розвитку архівної справи, відродження її національних традицій, демократизацію архівної системи. З падінням тоталітарного режиму, виходом України зі складу СРСР гостро постала проблема правового врегулювання нових відносин в архівній сфері, створення нормативно-правової бази, яка б відповідала сучасним реаліям, та вирішення питання правонаступництва стосовно Державного архівного фонду колишнього СРСР. Після розпаду Радянського Союзу багато союзних правових актів втратили силу, проте окремі закони та постанови, що не суперечили інтересам України, не були скасовані та продовжували використовуватися на практиці. Варто зазначити, що вихід України на міжнародну арену як окремого суб'єкта міжнародних відносин поставив перед нею завдання унормувати діловодну сферу у відповідності з потребами часу та міжнародних стандартів. Значна частина питань сфери діловодства була врегульована підзаконними нормативно-правовими актами. Проте, незважаючи на певні досягнення у сфері діловодства незалежної України, активною цю діяльність назвати не можна. Більшість нормативно-правових актів та методично-наукових розробок з'явилися з відчутним запізненням у часі [6, с. 47].

Основною метою статті є огляд та аналіз правових засад регулювання архівної справи в Україні, дослідження процесу розвитку і вдосконалення національного архівного законотворення.

Аналіз останніх досліджень. Історіографічний огляд досліджуваної теми відбиває ступінь та глибину здобутків науковців у розкритті даної проблеми, стан та рівень її висвітлення у сучасній вітчизняній науковій літературі. Дослідження представлені роботами І. Матяш¹,

¹ Матяш І. Б. Сучасна українська архівістика: організація, проблеми, завдання / І. Б. Матяш // *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія.* – 2004. – № 1. – С. 45–50.

В. Ляхощького², К. Новохатського³, К. Селіверстової⁴, Р. Пирога⁵, Я. Калакура⁶ та ін. і висвітлюють проблеми й перспективи розвитку архівної галузі на сучасному етапі. Ці наукові надбання з питань нормативно-правового забезпечення діяльності архівної сфери України вищенаведених авторів є важливими для дослідження аспектів регулювання архівної справи згідно чинного законодавства.

Виклад основного матеріалу. Прийняття 24 грудня 1993 р. Верховною Радою України Закону «Про Національний архівний фонд і архівні установи» закріпило процес інтеграції вітчизняних документальних надбань до Національного архівного фонду. Ця подія стала знаковою в архівному будівництві незалежної України, бо означала початок національного архівного законотворення. Уперше на законодавчому рівні було визначено правові засади функціонування системи архівних установ та запроваджено нову цілісну категорію культури і права – Національний архівний

² Ляхощький В. П. УНДІАСД: п'ять років наукових досліджень в галузі архівознавства та документознавства / В. П. Ляхощький // Студії з архівної справи та документознавства / Держкомархів України; УНДІАСД. – К., 1999. – Т. 4. – С. 18–27; його ж. Український науково-дослідний інститут архівної справи та документознавства: десятиліття діяльності // Вісник Книжкової палати. – 2004. – № 10. – С. 39–43.

³ Новохатський К. Є. Архівне законодавство України (1991–2001) / К. Є. Новохатський // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство. Міжвідомчий зб. наук. праць. Архіви – складова інформаційних ресурсів суспільства. – К., 2002. – Вип. 5. – С. 67–68; його ж. Правове регулювання відповідальності за порушення архівного законодавства в Україні // Інформаційний вестник № 3 (29). – 2003. – С. 17–20; його ж. Проект нової редакції архівного закону // АУ. – 2001. – № 3 (246) – С. 15–25. його ж. Шляхи вдосконалення нормативно-правової бази діяльності архівних установ // Архіви України. – 2000. – № 1–3. – С. 5–6.

⁴ Селіверстова К. Організація архівної справи в Україні: тенденції, шляхи модернізації / К. Селіверстова // Студії з архівної справи та документознавства, 1999. – Т. 4. – С. 33–54.

⁵ Пиріг Р. Я. Сучасне архівне будівництво і вітчизняне архівознавство / Р. Я. Пиріг // Українське архівознавство: історія, сучасний стан і перспективи. Ч. 1. – К., 1997. – С. 26.

⁶ Калакура Я. С. Сучасна концепція архівознавчої освіти / Я. С. Калакура // Українське архівознавство: історія, сучасний стан і перспективи. Ч. 1. – К., 1997. – С. 42–47.

фонд (НАФ). Законом визначено, що НАФ – це сукупність документів, незалежно від їхнього виду, місця створення і форми власності на них, що зберігаються на території України або підлягають поверненню в Україну, відбивають історію духовного і матеріального життя її народу та інших народів, мають офіційно визнану історико-культурну цінність. П'ять років по тому день прийняття галузевого Закону – 24 грудня – Указом Президента України від 30 жовтня 1998 р. був визнаний професійним святом українських архівістів і щорічно відзначається як День працівників архівних установ [5].

Зрозуміло, значення архівного закону значно ширше, ніж регламентація суто галузевих питань. Прийняття такого закону, конституювання в ньому всієї сукупності цінних архівних джерел (незалежно від того, у чийй власності вони знаходяться) Національного архівного фонду – є однією з найвищих загальнонаціональних цінностей, суттєвою складовою вітчизняної і світової культурної спадщини та інформаційних ресурсів суспільства.

Крім основної мети – забезпечення збереженості НАФ – Закон регламентував питання доступу до архівної документної інформації у нормах, узгоджених зі щойно прийнятим тоді Законом «Про інформацію» [4]. Таким чином було створено базу для нормативно-правового забезпечення реорганізації архівної справи в Україні, реформування її за сучасними цивілізованими принципами деполітизації, демократизації, захисту прав як власників архівів, так і споживачів архівної інформації. Цей закон відіграв визначальну роль у законодавчому забезпеченні архівної справи, відкритості й доступності архівів, їхньому динамічному поповненні новими документаційними надходженнями, більш широкому задоволенні потреб громадян і держави в архівній інформації.

Закон визнав Національний архівний фонд складовою української і світової історико-культурної спадщини та інформаційних ресурсів суспільства, поставив його під охорону держави й зафіксував державні гарантії його зберігання, примноження та використання. Із прийняттям Закону було закладено основи правової бази розвитку національної архівної

системи. Прийняття закону дало помітний імпульс наступному розвитку правової бази архівної справи, що дозволило завершити підготовку низки нормативно-правових актів, методичних документів, визначених законодавством [8, с. 5].

В архівному будівництві посилюються тенденції децентралізації. Державні архіви областей стали складовою частиною облдержадміністрацій, тобто органами регіонального управління, перебрали на себе певну частку функцій колишнього Головархіву. Чинне законодавство про місцеве самоврядування теж вносить певні корективи в ієрархію взаємин обласних і міських архівів.

Актуальність розроблення і прийняття юридичних актів, що регулюють правові відносини в архівній галузі, обумовлена новими тенденціями світового архівного будівництва, зокрема процесами децентралізації архівних систем. Демократизація суспільства, перехід до ринкових відносин сприяли розширенню приватного сектора документоутворення та документообігу, появи архівів різних форм власності. У цей час опрацьовується законодавче обґрунтування проблеми комплектування Національного архівного фонду документами, які перебувають у приватній або колективній власності, наприклад, матеріали про діяльність політичних партій, громадських об'єднань, релігійних конфесій тощо.

До недостатньо розроблених правових та економічних проблем належить захист інформаційних ресурсів держави в умовах комерціалізації архівної справи [2].

Після прийняття базового архівного закону, механізм реалізації якого передбачав створення понад тридцяти нормативно-правових актів різного рівня, активізувалася нормотворча діяльність у сфері архівної справи. Перший пакет таких актів було затверджено Урядом у жовтні 1995 р. постановою «Питання діяльності архівних установ України» [11]. Кількома урядовими постановами було засновано галузеві державні архіви в системах геодезії та картографії, гідрометеорології, геології, силових відомств. У 1996 р. Кабінет Міністрів України затвердив «Типові положення про Державний архів області, міст Києва

та Севастополя», у 1998 р. – «Типове положення про архівний відділ районної державної адміністрації» [3].

Протягом 1996-2000 рр. розроблено або внесено зміни до положень практично про всі державні архівні установи, про порядок передання до державних архівів України кіно-, фото-, фонодокументів, типові положення про експертні комісії, порядок ведення державного обліку документів Національного архівного фонду, методика та критерії виявлення унікальних документальних пам'яток, перелік документів із зазначенням термінів їхнього зберігання, інструкцію про порядок призупинення діяльності архівних установ, порядок надання платних послуг державними архівними установами та ще ряд документів з різних напрямів діяльності. Для архівістів України новою формою унормування питань архівної справи стала участь у підготовці державних і галузевих стандартів. Першим результатом їхніх досліджень у галузі архівної термінології стала колективна праця – термінологічний словник «Архівістика» (1998 р.) [1].

Поряд із напрацюванням нових нормативно-правових актів здійснювався систематичний перегляд раніше затверджених для визначення їхньої відповідності чинному законодавству, досягненням теорії і практики архівної справи. Наприклад, 1996 р. Головне архівне управління України розпочало роботу над внесенням змін і доповнень до архівного закону. У вересні 2000 р. Уряд подав до Верховної Ради України проект нової редакції закону, згідно якого посилювалася регулююча роль держави в організації архівної справи, внесені уточнення до системи архівних установ, режиму регулювання стосовно документів Національного архівного фонду залежно від форми власності на них, вдосконалені норми для процедури експертизи цінності документів, захисту Національного архівного фонду й забезпечення збереженості його документів, зафіксовано статус цих документів як культурних цінностей, додатково внесені положення про соціальний захист архівних працівників та інші зміни, спрямовані на більш повну реалізацію закону [7, с. 67].

Семирічний досвід застосування цього закону показав його певні слабкі місця та недостатню прогностичність. Реалії

сучасного архівного життя вимагають урахування дії багатьох важливих чинників.

Упродовж цих років динаміка розвитку архівного будівництва переконувала в необхідності внесення змін і доповнень до Закону. У грудні 2001 р. було затверджено його нову редакцію, яка повніше відповідала реаліям часу. Одна з принципових новацій другої редакції полягала в тому, що вона значно посилила «компетенцію державних архівних установ у сфері діловодства» і визначила архівні документи як «рухоме майно». Практично всі державні архівні установи системи Держкомархіву Закон визначав як державні органи, що не тільки виконують функції збирання, обліку, збереження архівних документів, використання їхньої інформації, але і керують архівною справою та справочинством. Співробітники центральних державних архівів одержали статус державних службовців, що, поза сумнівом, позитивно вплинуло на імідж професії [12, с. 38].

Загалом, однією з характерних рис нової редакції Закону є посилення регулюючого впливу держави, її відповідних органів на всю сферу архівної справи та діловодства.

Прийняття нової редакції Закону України «Про Національний архівний фонд і архівні установи» дозволило привести норми архівного законодавства у відповідність з Конституцією, усунути наявні розбіжності з іншими законодавчими актами. Пропоновані зміни розширили сферу застосування Закону, забезпечили його повнішу реалізацію, а, отже, сприяли зміцненню і подальшому розвитку такої суспільно важливої справи, як архівна. Розгляд цього питання у владних структурах став ще одним кроком у розв'язанні головної проблеми архівної справи – піднесенні її суспільного престижу [10].

Із прийняттям нової редакції документа законотворча діяльність у галузі архівної справи не завершилася. Важливим напрямком діяльності в цій сфері стало розроблення проекту Закону України «Про загальне діловодство», участь у розробленні проекту Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», низки підзаконних актів. Удосконалення нормативної бази відбувається з таких

фундаментальних напрямків галузі як: забезпечення збереженості архівних документів (розробляються профільні стандарти), формування Національного архівного фонду, захист прав громадян і законних інтересів держави та юридичних осіб (розроблено проект Концепції захисту національних інтересів у сфері архівної справи), підвищення соціального статусу архівістів [9, с. 18].

Створення сучасної законодавчої бази архівної справи покликане забезпечити повноцінне функціонування НАФ та продуктивну діяльність системи архівних установ, які забезпечують формування НАФ, його збереження і використання архівної інформації, здійснюють управлінські, науково-дослідні та довідково-інформаційні функції в архівній справі.

Висновки. Таким чином, за період незалежності в Україні через відповідні владні інституції була проведена велика робота: сформовано нормативно-правову базу регулювання галузі, проведено розробку наукового та методичного забезпечення, упроваджено в архівну сферу засоби інформатизації, йде постійна підготовка кваліфікованих фахівців-архівістів тощо.

На сьогодні напрацьований певний механізм реалізації законодавчих положень, відповідно до нього розбудовано систему архівних установ, правова свідомість усе глибше входить у діяльність суб'єктів архівних відносин: творців, зберігачів та споживачів архівної інформації, її власників та користувачів. Проте слід зазначити, що вдосконалення нормативної бази галузі має здійснюватися передусім з таких фундаментальних напрямів як: збереженість архівних документів, формування НАФ, забезпечення вільного доступу до відкритої інформації, захист прав громадян, законних інтересів держави та юридичних осіб і, нарешті, підвищення соціального статусу архівістів та авторитету галузі.

Розв'язання правових проблем архівної справи потребує більш ґрунтовного науково-теоретичного забезпечення. Поява недержавного сектора документотворення активізує проблему майнових відносин щодо документів НАФ, зокрема, вироблення критеріїв і методики грошової оцінки архівних документів.

Суттєвого наукового обґрунтування потребують і нормативні акти щодо кадрового і матеріального забезпечення діяльності архівів.

З огляду на статус державних архівних установ як структурних підрозділів органів місцевої виконавчої влади, вони також мають активізувати свою участь у нормотворчій роботі. Адже вони найближче стоять до глибинних елементів правовідносин в архівній сфері, які потребують узагальнення та подальшого врегулювання. Водночас слід констатувати, що державна архівна система не має достатньо кваліфікованої юридичної служби. Природно, ця обставина суттєво стримує виконання Укрдержархівом однієї з його провідних функцій – нормативно-методичного забезпечення ведення архівної справи і діловодства.

Розглянута проблема має подальші перспективи дослідження, зокрема, що стосується шляхів удосконалення законодавчої бази в архівній галузі початку XXI ст.

Список використаних джерел

1. Архівістика: Термінологічний словник / Авт.-упоряд. К. Є. Новохатський, К. Т. Селівєрстова, Н. І. Гончарова та ін. – К., 1998. – 106 с.
2. Боряк Г. Архіви – серце інформаційного поля / Г. Боряк // Урядовий кур'єр. – 2005. – 26 лютого. – С. 10.
3. Див.: Про затвердження Типового положення про архівний підрозділ державного органу, органу місцевого самоврядування, державного і комунального підприємства, установи та організації // Наказ Міністерства юстиції України № 232/5 від 10.02.2012. [зі змінами]. – Електрон. аналог друк. вид.: режим доступу: <http://zakon3.gada.gov.ua/laws/show/z0202-12> (дата звернення: 09.04.2017).
4. Закон України «Про інформацію» [зі змінами] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1992. – № 48.
5. Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» від 13 грудня 2001 р. [зі змінами] // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 11. – Ст. 81.
6. Калакура Я. С. Сучасна концепція архівознавчої освіти / Я. С. Калакура // Українське архівознавство: історія, сучасний стан і перспективи. Ч. 1. – К., 1997. – С. 42–47.
7. Новохатський К. Є. Архівне законодавство України (1991–2001) / К. Є. Новохатський // Архівознавство. Археографія.

Джерелознавство. Міжвідомчий зб. наук. праць. Архіви – складова інформаційних ресурсів суспільства. – К., 2002. – Вип. 5. – С. 67–68.

8. Новохатський К. Є. Проект нової редакції архівного закону / К. Є. Новохатський // АУ. – 2001. – № 3 (246). – С. 15–25.

9. Новохатський К. Є. Шляхи вдосконалення нормативно-правової бази діяльності архівних установ / К. Є. Новохатський // Архіви України. – 2000. – № 1–3. – С. 5–6.

10. Пиріг Р. Я. Сучасне архівне будівництво і вітчизняне архівознавство / Р. Я. Пиріг // Українське архівознавство: історія, сучасний стан і перспективи. Ч. 1. – К., 1997. – С. 26.

11. Питання діяльності архівних установ України. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 1995 р. № 853 [зі змінами] // Зібрання постанов Уряду України, 1995. – № 3 – Ст. 79.

12. Селіверстова К. Організація архівної справи в Україні: тенденції, шляхи модернізації / К. Селіверстова // Студії з архівної справи та документознавства, 1999. – Т. 4. – С. 33–54.

References

1. Arhivistyka: Terminologichnyj slovnyk / Avt.-uporjad. K. Je. Novohatskyj, K. T. Seliverstova, N. I. Goncharova ta in. – K., 1998. – 106 s.

2. Borjak G. Arhivy – serce informacijsnogo polja / G. Borjak // Urjadovoj kur'jer. – 2005. – 26 ljutogo. – S. 10.

3. Dyv.: Pro zatverdzhennja Typovogo polozhennja pro arhivnyj pidrozdil derzhavnogo organu, organu misceвого samovrjaduvannja, derzhavnogo i komunalnogo pidprijemstva, ustanovy ta organizacii // Nakaz Ministerstva justycii Ukrainy № 232/5 vid 10.02.2012. [zi zminamy]. – Elektron. analog druk. vyd.: rezhym dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0202-12> (data zvernennja: 09.04.2017).

4. Zakon Ukrainy «Pro informaciju» [zi zminamy] // Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy (VVR). – 1992. – № 48.

5. Zakon Ukrainy «Pro Nacionalnyj arhivnyj fond ta arhivni ustanovy» vid 13 grudnja 2001 r. [zi zminamy] // Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy. – 2002. – № 11. – Ст. 81.

6. Kalakura Ja. S. Suchasna koncepcija arhivnavchoi osvity / Ja. S. Kalakura // Ukrainiske arhivnavstvo: istorija, suchasnyj stan i perspektvy. Ch. 1. – K., 1997. – S. 42–47.

7. Novohatskyj K. Je. Arhivne zakonodavstvo Ukrainy (1991–2001) / K. Je. Novohatskyj // Arhivnavstvo. Arheografija. Dzhereloznavstvo. Mizhvidomchij zb. nauk. prac. Arhivy – skladova informacijsnyh resursiv suspilstva. – K., 2002. – Vyp. 5. – S. 67–68.

8. Novohatskyj K. Je. Proekt novoi redakcii arhivnogo zakonu / K. Je. Novohatskyj // AU. – 2001. – № 3 (246). – S. 15–25.

9. Novohatskyj K. Je. Shljahy vdoskonalennja normatyvno-pravovoi bazy dijalnosti arhivnyh ustanov / K. Je. Novohatskyj // Arhivy Ukrainy. – 2000. – № 1–3. – S. 5–6.

10. Pyrig R. Ja. Suchasne arhivne budivnytvo i vitchyznjane arhivoznavstvo / R. Ja. Pyrig // Ukrainske arhivoznavstvo: istorija, suchasnyj stan i perspektyvy. Ch. 1. – К., 1997. – S. 26.

11. Pytannja dijalnosti arhivnyh ustanov Ukrainy. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20 zhovtnja 1995 r. № 853 [zi zminamy] // Zibrannja postanov Urjadu Ukrainy, 1995. – № 3 – St. 79.

12. Seliverstova K. Organizacija arhivnoi spravy v Ukraini: tendencii, shljahy modernizacii / K. Seliverstova // Studii z arhivnoi spravy ta dokumentoznavstva, 1999. – Т. 4. – S. 33–54.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Довжук Ігор Володимирович, доктор історичних наук, професор, професор кафедри документознавства
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»
e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Довжук Игорь Владимирович, доктор исторических наук, профессор, профессор кафедры документоведения
ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды»
e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net

DATA ON AUTHOR

Dovzhuk Igor V., Doctor of Historical Sciences, professor, professor of Document Science Department
SHEE «Pereyaslav-Khmelnytskyi Hryhoriy Skovoroda State Pedagogical University»
e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net
